Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA PRĪTA PIKAMĒES [*PRIIT PIKAMÄE*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2022. gada 13. janvārī [1]

Lieta C-520/20

DB,
LY
pret
Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(*Administrativen sad Silistra* (Silistras Administratīvā tiesa, Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma (*SIS II*) – Lēmums 2007/533/TI – 38. un 39. pants – Brīdinājums par priekšmetiem, ko meklē, lai konfiscētu vai izmantotu par pierādījumu kriminālprocesā – Rīcība, pamatojoties uz brīdinājumu – Vajadzīgie pasākumi – Valsts tiesiskais regulējums un administratīvā prakse, saskaņā ar kuru kompetentajai iestādei ir jārīkojas pieprasītajā veidā

1. Šajā lietā *Administrativen sad Silistra* (Silistras Administratīvā tiesa, Bulgārija) ir vērsusies Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt Padomes Lēmuma 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izveidi, darbību un izmantošanu [2] 39. pantu.

2. Tādējādi Tiesai gaidāmajā spriedumā būs iespēja pirmo reizi sniegt skaidrojumus par mehānismu, kas ar šo juridisko instrumentu izveidots, lai atbalstītu tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās gadījumos ar priekšmetiem, par kuriem ievadīts brīdinājums *SIS II* un kurus meklē, lai konfiscētu vai izmantotu par pierādījumiem kriminālprocesā [3]. Precīzāk, tai būs jānosaka, cik plaša novērtējuma brīvība dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir atstāta, tām veicot brīdinājumā pieprasīto rīcību un turpmākos pasākumus pēc tās veikšanas.

[1] Oriģinālvaloda – franču.

[2] OV 2007, L 205, 63. lpp.

[3] Citas konkrētas Lēmuma 2007/533 normas, proti, 41. panta 2. punktu un 45. panta 2. punktu, Tiesa ir interpretējusi 2018. gada 7. jūnija rīkojumā *Gaki*/Eiropols (C-671/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:416, 24.–30. punkts).

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

3. Izskatāmās lietas kontekstā nozīmīgs ir Lēmuma 2007/533 38., 39., 45., 48. un 49. pants.

B. Bulgārijas tiesības

4. *Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti* (Likums par Iekšlietu ministriju; turpmāk tekstā – "*ZMVR*")[4] 84. pantā ir noteikts:

"(1) Policijas iestādes ir tiesīgas pagaidu kārtā konfiscēt mantu, par kuru *SIS* un/vai Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas (Interpola) datubāzēs ir ievadīts brīdinājums kā par meklēšanā esošu.

(2) Persona, pie kuras atrodas meklēšanā esošā manta 1. punkta izpratnē, tiek aicināta to nodot labprātīgi. Tiek sastādīts akts par mantas brīvprātīgu nodošanu, ko paraksta persona, kura atrasto mantu nodod [..].

(3) Ja persona atsakās nodot mantu 1. punkta izpratnē, to konfiscē un sastāda konfiskācijas protokolu. [..]

[..]

(6) [..] Par nodošanu vai konfiskāciju paziņo dalībvalstij, kas *SIS* un/vai Interpola datubāzē ievadījusi brīdinājumu meklēšanas nolūkā.

(7) Paziņojumu dalībvalstij, kas ievadījusi brīdinājumu *SIS* un/vai Interpola datubāzē, sniedz Iekšlietu ministrijas kompetentā specializētā struktūra.

(8) [..] Ja 60 dienu laikā brīdinājumu ievadījusī dalībvalsts pieprasa atdot atpakaļ mantu, to septiņu dienu laikā atdod pieprasījumā norādītajai personai ar atbildīgās struktūrvienības 6. punkta izpratnē vadītāja lēmumu.

(9) [..] Ja 60 dienu laikā brīdinājumu ievadījusī dalībvalsts nepieprasa mantas atdošanu atpakaļ, to ar 6. punkta izpratnē atbildīgās struktūrvienības vadītāja lēmumu septiņu dienu laikā atdod personai, kura to ir nodevusi vai kurai tā tikusi konfiscēta.

[..]"

II. Lietas faktiskie apstākļi, pamata tiesvedība, prejudiciālais jautājums un tiesvedība Tiesā

5. Bulgārijas pilsonis EF iegādājās mehānisko transportlīdzekli, izmantojot Norvēģijas bankas *Santander Consumer Bank* aizdevumu. Šķiet, ka 2016. gada maijā EF pārtrauca atmaksāt šo aizdevumu un ka šī banka nodeva lietu *Lindorff AS* parāda atgūšanai. Atbildot uz maksājuma labprātīgas veikšanas lūgumu un oficiālu brīdinājumu, EF informēja šo sabiedrību, ka minētais

[4] 2014. gada 27. jūnija *DV* Nr. 53; likumā jaunākie grozījumi un papildinājumi izdarīti ar 2019. gada 23. jūlija *DV* Nr. 58.

transportlīdzeklis atrodas Bulgārijā. Šis transportlīdzeklis patiesībā bija pārdots šajā valstī pienācīgi reģistrētajam īpašniekam AB, kurš to tālāk pārdeva prasītājam pamatlietā DB. Šis pēdējais bija iegādājies šo mehānisko transportlīdzekli 2017. gada martā Varnā (Bulgārija) un to reģistrējis.

6. 2017. gada 24. maijā Norvēģija izveidoja un reģistrēja brīdinājumu valsts Šengenas Informācijas sistēmā (*SISN*) nolūkā konfiscēt mehānisko transportlīdzekli kā "vai nu zagtu, vai nelikumīgi iegūtu, vai pazudušu" un pienācīgi identificētu, tostarp pēc šasijas numura.

7. 2017. gada 26. maijā Bulgārijas policija automašīnu stāvlaukumā Silistrā (Bulgārija) pamanīja uz DB vārda reģistrēto mehānisko transportlīdzekli un, ieskatoties automatizētajā informācijas sistēmā "Meklēšanas darbība" – *SIS II*, konstatēja pilnīgu sakritību ar tā mehāniskā transportlīdzekļa šasijas numuru, attiecībā uz kuru brīdinājumu bija ievadījusi Norvēģija. Pamatojoties uz *ZMVR* 84. panta 3. punktu, DB tika konfiscēts šis transportlīdzeklis un tā reģistrācijas apliecība.

8. Pēc informācijas apmaiņas starp *SIRENE* Bulgārijas un Norvēģijas birojiem Silistras policijas iecirkņa priekšnieks pieņēma lēmumu par konfiscētās mantas atdošanu atpakaļ. No šā lēmuma pamatojuma izriet, ka minēto transportlīdzekli *SIRENE* Norvēģijas birojs bija izsludinājis meklēšanā saistībā ar kriminālprocesu par noziedzīgu nodarījumu, kas kvalificējams kā krāpšana vai uzticības ļaunprātīga izmantošana un kas izdarīts 2014. gada 23. decembrī Hordalannē [*Hordaland*] (Norvēģija).

9. Mehāniskā transportlīdzekļa īpašniece – Norvēģijas komercsabiedrība *Santander Consumer Bank* – darīja zināmu, ka tā vēlas, lai transportlīdzeklis tai tiktu atdots, un šajā nolūkā pilnvaroja sabiedrību *Lindorff*, kuras pārstāve Bulgārijā bija sabiedrība *Plam EOOD*.

10. 2017. gada 6. jūnijā Bulgārijas policijas iestāde saņēma lūgumu no *Plam EOOD* atdot konfiscēto mehānisko transportlīdzekli. Tāpēc šī iestāde sazinājās ar Bulgārijas Iekšlietu ministriju, lai Norvēģija nosūtītu oficiālu atdošanas pieprasījumu. 2017. gada 4. jūlijā minētais transportlīdzeklis tika atdots *Plam EOOD* vadītājam CD. 2017. gada 12. jūlijā prasītājam tika atdotas abas valsts reģistrācijas numura zīmes, kā arī transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība.

11. DB un viņa laulātā iesniedza prasību iesniedzējtiesā, apstrīdot, pamatojoties uz *ZMVR* 84. panta 8. punktu, policijas iestādes, atbildētājas pamatlietā, pieņemtā lēmuma par konkrētā mehāniskā transportlīdzekļa atdošanu *Plam EOOD* likumību, ņemot vērā Norvēģijas *SIS II* ievadītā brīdinājuma nepamatotību, nepastāvot pārliecinošiem pierādījumiem par to, ka Norvēģijā ir sākts un norisinās kriminālprocess saistībā ar šo transportlīdzekli. Prasītāji pamatlietā arī iesniedza šai iestādei lūgumu par tūlītēju transportlīdzekļa atdošanu, pamatojoties uz to, ka konfiskācija bija veikta piespiedu kārtā un bez jebkāda tiesiska un faktiska pamata.

12. Pamatlietā iesniedzējtiesa lūdza atbildētāju iestādi iesniegt izrakstu no Norvēģijā spēkā esošā krimināllikuma, kam pievienots atbilstošs tulkojums bulgāru valodā, iekļaujot tajā punktus, kas kalpojuši par pamatu, lai *SIS II* reģistrētu brīdinājumu par attiecīgo mehānisko transportlīdzekli, taču tas netika izdarīts. 2020. gada 8. jūlija tiesas sēdē šī tiesa iepriekš minētajai iestādei arī norādīja, ka tai būtu jāiesniedz oficiāla atbilde no Norvēģijas policijas iestādēm jautājumā par to, vai Norvēģijā ir sākts kriminālprocess attiecībā uz šo transportlīdzekli, un, ja jā, tad par kādu noziedzīgu nodarījumu ir runa un kādā stadijā ir šis kriminālprocess. Pēc šā lūguma 2020. gada 26. augusta tiesas sēdes laikā tika iesniegta Iekšlietu ministrijas Starptautiskās operatīvās

sadarbības direktorāta sastāvā ietilpstošā *SIRENE* dienesta vadītāja vēstule, kurā ir precizēts, ka lieta un izmeklēšana saistībā ar šo transportlīdzekli tikušas slēgtas 2017. gada 10. jūlijā sakarā ar to, ka tas bija atrasts un repatriēts uz Norvēģiju.

13. Iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai saistībā ar strīdīgo transportlīdzekli Norvēģijā ir bijis ierosināts jebkāds kriminālprocess [5], un tā uzskata, ka tad, ja tas tā nav, brīdinājums *SIS II* ir bijis ievadīts ārpus Lēmuma 2007/533 2. pantā noteiktās darbības jomas un līdz ar to pretrunā šajā lēmumā definētajam *SIS II* izveides mērķim.

14. Ņemot vērā šos apsvērumus, iesniedzējtiesa vaicā, vai ar Lēmumu 2007/533 ir saderīga tāda valsts tiesību norma kā *ZMVR* 84. pants, saskaņā ar kuru Bulgārijas kompetentajām iestādēm ir pienākums konfiscēt jebkuru mantu, attiecībā uz kuru *SIS II* ir ievadīts brīdinājums meklēšanas nolūkos, un, ja brīdinājuma izdevēja dalībvalsts pieprasa to atdot atpakaļ, atdot attiecīgo mantu uz šo valsti, šīm iestādēm šīs procedūras laikā neesot tiesīgām atsaukties uz tādu nelikumību brīdinājuma ievadīšanā, kāda aprakstīta iepriekšējā punktā. Šajā ziņā iesniedzējtiesa citastarp atzīmē, ka iespējamiem labticīgajiem īpašniekiem, kādi ir prasītāji pamatlietā, tādējādi tiekot liegta jebkāda tiesiskā aizsardzība.

15. Šādos apstākļos *Administrativen sad Silistra* (Silistras administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Lēmuma 2007/533] 39. pants un it īpaši 39. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj valsts tiesisko regulējumu un administratīvo praksi, saskaņā ar kuru kompetentā izpildinstitūcija, ja ir pamats pieņemt, ka *SIS* iekļautais ziņojums neatbilst mērķiem, kuru dēļ tas ir reģistrēts, un it īpaši šī lēmuma 38. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem, var un tai ir jāatsaka izpilde?"

16. Rakstveida apsvērumus ir iesnieguši DB, Bulgārijas valdība un Eiropas Komisija.

III. Vērtējums

A. Ievada apsvērumi

17. Manā ieskatā šis jautājums ir jāpārformulē. Šajā ziņā jāatzīmē, ka, šķiet, šis jautājums iesniedzējtiesas iezīmētajā veidā ir tīri hipotētisks un ka tādējādi Tiesas atbilde nevar veicināt pamatlietas izlemšanu.

18. Proti, iesniedzējtiesa vaicā Tiesai, vai ar Lēmuma 2007/533 39. pantu ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums vai administratīvā prakse, kas paredz, ka izpildes dalībvalsts iestādes atsaka izpildīt *SIS II* ievadīta brīdinājuma izpildīšanu gadījumā, ja šīs iestādes uzskata, ka šis brīdinājums neatbilst ar šo lēmumu sasniedzamajiem mērķiem.

19. Tomēr, kā bija redzams iepriekš, no *ZMVR* 84. panta izriet, ka Bulgārijas tiesību akti nekādi neļauj valsts kompetentajām iestādēm paust šādu atteikumu tādos apstākļos kā iesniedzējtiesas aprakstītie. Gluži pretēji, šīs iestādes ir *saistītās kompetences* situācijā, jo gadījumā, ja tiek atrasta

[5] Šajā ziņā iesniedzējtiesa atzīmē, ka aizņēmēja EF rīcība, kas atbilst bankas aizdevuma līguma neizpildīšanai, citastarp ir tikusi kvalificēta kā "krāpšana lielā apmērā" un kā "izspiešana", kas ir krimināltiesiskas kvalifikācijas, kādas saskaņā ar Bulgārijas tiesībām iepriekš minēto tiesisko attiecību kontekstā nevarot pastāvēt.

manta, attiecībā uz kuru *SIS II* meklēšanas nolūkos ir ievadīts brīdinājums, tām ir pienākums to konfiscēt, un, ja pēc tam no brīdinājumu ievadījušās dalībvalsts tās šajā ziņā 60 dienu laikā, kopš šai valstij paziņots par konfiskāciju, saņem attiecīgu pieprasījumu, to atdot pieprasījumā norādītajai personai.

20. Tādēļ aicinu Tiesu pārformulēt jautājumu, bet ne tādā nozīmē, kā to rosina Komisija. Komisijas ieskatā iesniedzējtiesa vēloties noskaidrot, vai Bulgārijas tiesības ir saderīgas ar Lēmumu 2007/533, ciktāl tās paredz to priekšmetu beznosacījumu repatriāciju, kuri konfiscēti, pamatojoties uz *SIS II* ievadītu brīdinājumu, jo pārbaude, kas jāveic iesniedzējtiesai pamatlietā, attiecoties tikai uz šo aspektu.

21. Ir tiesa, ka prasītāji pamatlietā apstrīd uz *ZMVR* 84. panta 8. punkta pamata pieņemtā lēmuma likumību, ar kuru Bulgārijas policija reaģējusi uz Norvēģijas nosūtīto rakstveida pieprasījumu atdot konkrēto mehānisko transportlīdzekli. Tomēr manā ieskatā vairāki iesniedzējtiesas nolēmuma punkti norāda uz to, ka tajos ietvertajā kritikā drīzāk ir runa par prettiesiskumu, kas izriet no tā, ka nav ievēroti brīdinājuma ievadīšanu *SIS II* attaisnojošie nosacījumi, kas būtu apgrūtinājis brīdinājuma izpildi kopumā, jo, ja attiecīgajām dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu bijusi iespēja norādīt uz šādu prettiesiskumu, ne minētā transportlīdzekļa konfiskācija, ne tā repatriācija uz Norvēģiju nebūtu bijusi iespējama. Līdz ar to ir jānoraida Komisijas priekšlikums pārformulēt uzdoto jautājumu tādējādi, lai tas attiektos tikai uz valsts tiesību normas par priekšmetu, kuri konfiscēti saskaņā ar *SIS II* ievadītu brīdinājumu, beznosacījumu repatriāciju saderību ar Lēmumu 2007/533.

22. Es tātad uzskatu, ka uzdotais jautājums ir jāpārformulē tādējādi, ka iesniedzējtiesa vaicā Tiesai, vai Lēmuma 2007/533 39. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas neļauj pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēm atteikties izpildīt *SIS II* reģistrētu brīdinājumu attiecībā uz priekšmetu gadījumā, ja konkrēti elementi vedina secināt, ka šis brīdinājums neatbilst šā lēmuma 38. pantā paredzētajam mērķim.

23. Pie tā vēl atgriezīšos turpinājumā.

B. Par prejudiciālo jautājumu

24. *SIS*, kas izveidota ar Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju (turpmāk tekstā – "ŠLĪK")[6] un pilnveidota tās pašreizējā versijā kā otrās paaudzes *SIS* (*SIS II*), ir kopīga informācijas sistēma, kas ļauj dalībvalstu drošības iestādēm sadarboties, apmainoties ar informāciju, lai īstenotu politikas, kas ir būtiskas, lai izveidotu telpu bez robežkontroles uz Savienības iekšējām robežām. Konkrētāk, *SIS* ļauj šīm iestādēm, izmantojot automatizētu meklēšanas procedūru, piekļūt brīdinājumiem attiecībā uz personām vai priekšmetiem, ko ievietojusi kāda cita dalībvalsts. Šos brīdinājumus izmanto, lai kontrolētu personas uz ārējām robežām vai valsts teritorijā un izsniegtu vīzas un uzturēšanās atļaujas, kā arī lai nodrošinātu policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās[7]. Tāpēc *SIS* ir būtisks instruments gan Šengenas *acquis* noteikumu attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos piemērošanā, gan augsta drošības līmeņa nodrošināšanai šīs telpas iekšienē[8].

[6] Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp.), 92.–119. pants.

[7] Skat. Priekšlikumu Padomes lēmumam par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izveidi, darbību un izmantošanu (COM(2005) 230, galīgā redakcija – CNS 2005/0103), 2. un 4. lpp.

[8] Šajā ziņā skat. Lēmuma 2007/533 5. apsvērumu.

25. Lai gan *SIS II* ir vienota sistēma, to reglamentē divi atsevišķi tiesību akti, proti, Regula Nr. 1987/2006 [9] un Lēmums 2007/533. Šāds duālisms ir nepieciešams tāpēc, ka šī sistēma ir veidota tā, lai atbalstītu gan ar personu brīvu pārvietošanos saistīto politiku īstenošanu, uz ko attiecas LESD, gan sadarbību krimināllietās, uz ko attiecas LES. Šie tiesību akti ir piemērojami arī Islandei un Norvēģijai saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīguma par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē [10] 2. pantu.

26. Runājot par Lēmumu 2007/533, kura interpretāciju izskatāmajā lietā ir lūgusi iesniedzējtiesa, vispirms ir jānorāda, ka tā 2. panta 1. punktā ir noteikts, ka ar šo lēmumu paredz nosacījumus un kārtību tādu brīdinājumu ievadīšanai un apstrādei *SIS II*, kas attiecas uz personām un priekšmetiem, kā arī uz papildinformācijas un papildu datu apmaiņu ar mērķi policijas un tiesu iestādēm sadarboties krimināllietās.

27. Ar brīdinājumu saistītās "papildinformācijas" apmaiņa ir būtiska, lai īstenotu dažas Lēmuma 2007/533 normas [11]. Saskaņā ar šā lēmuma 7. panta 2. punktu katrai dalībvalstij ir jāizveido struktūra, ko dēvē par "*SIRENE* biroju" un kas veic attiecīgo apmaiņu saskaņā ar rokasgrāmatas, ko sauc par "*SIRENE* rokasgrāmatu", noteikumiem, kā tas paredzēts minētā lēmuma 8. panta 1. punktā.

28. Lēmumā 2007/533 brīdinājumi ir klasificēti un reglamentēti atbilstoši to reģistrācijas *iemeslam SIS II*. Katrai šādi noteiktai brīdinājumu kategorijai ir veltīta atsevišķa nodaļa, kurā obligāti ietverta norma par *datiem, kas ļauj identificēt vai atrast personu vai priekšmetu, uz kuru attiecas* brīdinājums, un norma par *prasīto rīcību*, kas pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāveic, lai brīdinājumu izpildītu.

29. Brīdinājumus par priekšmetiem iedala brīdinājumos *saistībā ar diskrētām vai īpašām pārbaudēm*, kas reglamentēti Lēmuma 2007/533 36. un 37. pantā, un brīdinājumos *saistībā ar konfiskāciju vai izmantošanu par pierādījumu kriminālprocesā*, kas reglamentēti šī lēmuma 38. un 39. pantā. Attiecībā uz šo pēdējo brīdinājumu kategoriju dati, kas ļauj identificēt vai atrast attiecīgo priekšmetu, ir šā lēmuma 38. panta 2. punktā minētās viegli identificējamo priekšmetu kategorijas.

30. Lietā nav strīda par to, ka pamatlietā aplūkoto brīdinājumu Norvēģija ievadīja *SIS II*, lai konfiscētu konkrēto transportlīdzekli, un ka šī pēdējā kopā ar tās reģistrācijas apliecību un numura zīmēm ietilpst attiecīgi kategorijās "transportlīdzekļi ar motora tilpumu, kas pārsniedz 50 cm^3" (Lēmuma 2007/533 38. panta 2. punkta a) apakšpunkts) un "nozagtas, piesavinātas, pazudušas vai anulētas transportlīdzekļu reģistrācijas apliecības un transportlīdzekļu numura zīmes" (šā lēmuma 38. panta 2. punkta f) apakšpunkts).

[9] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izveidi, darbību un izmantošanu (OV 2006, L 381, 4. lpp.).

[10] OV 1999, L 176, 36. lpp.

[11] Lēmuma 2007/533 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā jēdziens "papildinformācija" ir definēts šādi: "[..] informācija, ko neglabā *SIS II*, bet kas ir saistīta ar *SIS II* brīdinājumiem un ar ko apmainās: i) lai dalībvalstis var savstarpēji apspriesties vai informēt cita citu, ievadot brīdinājumu; ii) pēc pozitīvas atbildes saņemšanas, lai varētu attiecīgi rīkoties; iii) ja nav iespējams veikt prasīto rīcību; iv) apsverot *SIS II* datu kvalitāti; v) apsverot brīdinājumu savietojamību un prioritāti; vi) saistībā ar piekļuves tiesībām."

31. Rīcība, pamatojoties uz brīdinājumu, lai konfiscētu vai izmantotu par pierādījumu kriminālprocesā, kā tas ir šajā lietā, ir reglamentēta Lēmuma 2007/533 39. pantā. Šā panta 1. punktā lasām turpmāk norādīto: "Ja meklēšanā konstatē brīdinājumu par atrastu priekšmetu, tad iestāde, kas to konstatējusi, sazinās ar brīdinājuma izdevēju iestādi, lai vienotos par veicamajiem pasākumiem [..]."

32. Lai gan šīs normas formulējums atstāj zināmas neskaidrības par to, kā tieši jārīkojas pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pietiek atsaukties uz *SIRENE* rokasgrāmatas 2. pielikuma 2.2.2. punktu, lai konstatētu, ka šādai rīcībai ir jābūt balstītai uz šādām darbībām: pirmkārt, priekšmeta konfiskācija vai visu nepieciešamo saglabāšanas pasākumu veikšana, otrkārt, tās personas identificēšana, kuras turējumā ir priekšmets, un, treškārt, sazināšanās ar izdevējas dalībvalsts *SIRENE* biroju (lai vienotos par veicamajiem pasākumiem).

33. Attiecībā uz prasītās rīcības īstenošanu Lēmuma 2007/533 39. panta 2. punktā ir paredzēts, ka šajā nolūkā attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes savstarpēji sazinās, apmainoties ar papildu informāciju. Konkrētāk, *SIRENE* rokasgrāmatas 8.3. punktā ir norādīts, ka strukturēta informācijas apmaiņa notiek starp brīdinājuma izdevējas dalībvalsts *SIRENE* biroju un pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts *SIRENE* biroju, izmantojot *SIRENE* veidlapas. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts izmanto G veidlapu, lai informētu izdevējas dalībvalsts *SIRENE* biroju par trāpījumu automātiskajā *SIS II* meklēšanā attiecībā uz priekšmetu, par kuru šis birojs ir izdevis brīdinājumu. Ja tiek pieprasīta papildu informācija, [brīdinājuma izdevējas] dalībvalsts *SIRENE* birojs to sniedz, izmantojot P veidlapu.

34. Tādējādi šķiet, ka pēc tam, kad *SIS II* ir ievadīts brīdinājums konfiskācijas vai izmantošanas par pierādījumu kriminālprocesā nolūkos, pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm principā ir pienākums izpildīt brīdinājumā pieprasīto darbību.

35. Jo īpaši, nevienu šo iestāžu atteikumu izpildīt brīdinājumā pieprasīto rīcību nevar balstīt uz *to pašu vērtējumu* par apstākļiem, kas pamato brīdinājuma ievadīšanu *SIS II*, piemēram, saistībā ar to, ka brīdinājuma izdevējā dalībvalstī norisinās aktīvs kriminālprocess. Šādu secinājumu var izdarīt, tostarp pamatojoties uz Lēmuma 2007/533 49. panta 1. un 2. punkta noteikumiem, saskaņā ar kuriem *tikai brīdinājuma izdevēja dalībvalsts* ir atbildīga par to, lai dati būtu precīzi, nebūtu novecojuši un būtu likumīgi ievadīti *SIS II*, un ir tiesīga grozīt, papildināt, labot, atjaunināt vai dzēst ievadītos datus[12]. Tāpat šā lēmuma 21. pantā ir noteikts, ka izvērtējums par to, vai attiecīgais gadījums ir atbilstīgs, piemērots un pietiekami svarīgs, lai pamatotu brīdinājuma izdošanu, ir jāveic dalībvalstij, kas izdod brīdinājumu.

36. Kā Tiesa to skaidrojusi spriedumā Komisija/Spānija[13], šādam secinājumam nevajadzētu pārsteigt.

37. Šajā lietā Tiesai bija jālemj par to, vai tikuši pārkāpti ŠLĪK noteikumi – kas pašlaik ir iekļauti Regulā Nr. 1987/2006 –, kuri reglamentēja ieceļošanu teritorijā un atteikumu izsniegt vīzu jebkuram trešās valsts valstspiederīgajam, par kuru *SIS* ievadīts brīdinājums nolūkā liegt ieceļošanu. Šajā ziņā Tiesa vispirms norādīja, ka šie noteikumi paredz, pirmkārt, ka to apstākļu izvērtēšana, kuri pamato brīdinājuma iekļaušanu *SIS*, ir brīdinājuma izdevējas dalībvalsts

[12] Šajā nozīmē skat. 2018. gada 7. jūnija rīkojumu *Gaki*/Eiropols (C-671/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:416, 29. punkts), kurā Tiesa apstiprināja Vispārējās tiesas konstatēto, ka Eiropols nebija kompetents izskatīt sūdzības par *SIS II* ievadīto datu nepamatotību, pēc būtības citastarp norādot, ka šo datu pamatotības izvērtēšana saskaņā ar Lēmuma 2007/533 49. panta 2. punktu ir brīdinājuma izdevējas dalībvalsts ekskluzīvā kompetencē.

[13] Spriedums, 2006. gada 31. janvāris, Komisija/Spānija (C-503/03, EU:C:2006:74).

kompetencē (ŠLĪK 94. panta 1. punkts un 105. pants) un, otrkārt, ka pārējām līgumslēdzējām valstīm, ja nepastāv ārkārtas apstākļi, ir pienākums atteikt ieceļošanu un vīzas izsniegšanu ārvalstniekam, par kuru ir izdots brīdinājums nolūkā liegt ieceļošanu (ŠLĪK 5. un 15. pants). Turpinājumā tā paskaidroja, ka šāda atteikuma "automātiskums" ir Šengenas *acquis* pamatā esošā "principa par sadarbību starp līgumslēdzējām valstīm izpausme", kas ir nepieciešama *SIS* darbībai [14].

38. Šāds automātiskums manā ieskatā ir arī Lēmuma 2007/533 atribūts, jo arī tajā ir ietverti noteikumi, kas paredz brīdinājuma izdevējas dalībvalsts kompetenci izvērtēt apstākļus, kas pamato brīdinājuma ievadīšanu *SIS II* (49. panta 1. un 2. punkts un 21. pants), un pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestāžu pienākumu izpildīt šajā brīdinājumā pieprasīto rīcību (39. pants). Tātad, tāpat kā Tiesai spriedumā Komisija/Spānija [15], ir neizbēgami jānorāda – tas, ka brīdinājumā pieprasītās rīcības izpildē pastāv zināms automātiskums, ir attaisnojams ar faktu, ka tā ir lojālas sadarbības principa starp dalībvalstīm izpausme, kas ir Šengenas *acquis* pamatā un kas ir nepieciešama, lai darbotos integrēta pārvaldības sistēma, kuras mērķis ir nodrošināt augstu drošības līmeni Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, kas atrodas saistībā ar brīvu robežu šķērsošanu Šengenas telpas iekšienē.

39. Lai gan pastāv tādi brīdinājumi, kurus var apstrīdēt un kuru izpilde var tikt atteikta, tas tā nav gadījumā ar brīdinājumiem attiecībā uz priekšmetiem, ko meklē, lai konfiscētu vai lai izmantotu par pierādījumu kriminālprocesā.

40. Proti, jākonstatē, ka Lēmuma 2007/533 24. pants, kas pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij ļauj pieprasīt brīdinājuma apzīmēšanu ar "karodziņu", lai šā brīdinājuma izpildīšana netiktu veikta tās teritorijā, ja šī valsts uzskata, ka tā īstenošana nav saderīga ar tās tiesību aktiem, starptautiskajām saistībām vai būtiskām valsts interesēm, neattiecas uz šīm divām kategorijām. Ņemot vērā šā panta formulējumu, tā piemērojamība ir ierobežota ar brīdinājumiem, kas izdoti saskaņā ar minētā lēmuma 26. pantu ("Brīdinājumi attiecībā uz personām, ko meklē, lai tās apcietinātu nolūkā tās nodot vai izdot"), 32. pantu ("Brīdinājumi par pazudušām personām") vai 36. pantu ("Brīdinājumi par personām un priekšmetiem saistībā ar diskrētām pārbaudēm vai īpašām pārbaudēm").

41. Lēmuma 2007/533 48. pantā ir paredzēts gadījums, kad brīdinājums nav izpildīts, bet tas nav saistīts ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestāžu atteikumu izpildīt brīdinājumu. Šī tiesību norma pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij uzliek pienākumu tieši informēt brīdinājuma izdevēju dalībvalsti, "ja pieprasīto rīcību nav iespējams veikt". Šajā ziņā ir svarīgi atzīmēt, ka minētā situācija ir *objektīvas* neiespējamības situācija, kā to apliecina *SIRENE* rokasgrāmatas 2.4. punktā sniegtais skaidrojums, saskaņā ar kuru minētajā tiesību normā formulētais informēšanas pienākums attiecas uz pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti, "kas, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju, noteikti *nespēj* izpildīt [pozitīvas atbildes gadījumā paredzēto] procedūru" [16], un ir saistīts ar to, ka tā "*nespēj* izpildīt pieprasīto rīcību" [17] (un ar šādas neiespējamības iemesliem) [18].

[14] Spriedums, 2006. gada 31. janvāris, Komisija/Spānija (C-503/03, EU:C:2006:74, 36. un 37. punkts).

[15] Spriedums, 2006. gada 31. janvāris (C-503/03, EU:C:2006:74).

[16] Mans izcēlums.

[17] Mans izcēlums.

[18] *SIRENE* rokasgrāmatas 2.4. punktā arī ir norādīts, ka pēc tam, kad pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ir izpildījusi savu informēšanas pienākumu saskaņā ar Lēmuma 2007/533 48. pantu, attiecīgās dalībvalstis, ja iespējams, vienojas par rīcību, kas ir saderīga ar to tiesību aktiem un *SIS II* juridiskajiem instrumentiem.

42. Pilnības labad ir jāprecizē, ka gadījumā, ja Lēmuma 2007/533 49. panta 3. punktā uzskaitītie nosacījumi ir izpildīti, šī tiesību norma pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm nepiešķir iespēju atteikties veikt brīdinājumā pieprasīto rīcību. Proti, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka gadījumā, ja pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts rīcībā ir pierādījumi, ka kādos datos ir faktu kļūda vai ka dati saglabāti nelikumīgi, šai valstij, apmainoties ar papildinformāciju, par to ir jāinformē brīdinājuma izdevēja dalībvalsts (ne vēlāk kā desmit dienu laikā pēc tam, kad par tādiem pierādījumiem tai kļuvis zināms) un nesaskaņu gadījumā ar šo pēdējo valsti jautājums jānodod Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam (EDAU), lai tas kopā ar attiecīgajām valstu uzraudzības iestādēm darbotos kā starpnieks. Citiem vārdiem, pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tikai jāinformē brīdinājuma izdevēja dalībvalsts par to, ka dati ir neprecīzi vai saglabāti nelikumīgi, un galu galā tieši šī valsts paliek atbildīga par šo datu labošanu vai dzēšanu.

43. Būtu jāprecizē, ka jebkurā gadījumā Lēmuma 2007/533 49. panta 3. un 4. punkts neattiecas uz gadījumiem, kad pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes apgalvo, ka dati ir nelikumīgi, pamatojoties uz to, ka *SIS II* ievadītais brīdinājums neatbilst ar šo lēmumu sasniedzamajiem mērķiem. Šis secinājums pamatojas gan uz gramatiskiem, gan sistēmiskiem elementiem. No gramatiskā viedokļa raugoties, es nevaru nepamanīt, ka minētā 49. panta 3. punktā ir atsauce uz "faktu kļūdu" un uz "nelikumīgi saglabātiem", nevis "nelikumīgi ievadītiem" datiem, un tas liek domāt, ka šī nelikumība neattiecas uz nosacījumiem, kas reglamentē brīdinājumu ievadīšanu *SIS II*. No sistēmiskā viedokļa norādāms, pirmkārt, ka Lēmuma 2007/533 49. pants ietilpst šā lēmuma XI nodaļā "Vispārīgi datu *apstrādes* noteikumi"[19] un, otrkārt, ka nav pamata uzskatīt, ka apzīmējums "nelikumīgi saglabāti dati" šā panta izpratnē būtu jāinterpretē atšķirīgi nekā analoģisks apzīmējums, kas ietverts šā paša lēmuma 58. panta 5. punktā, saskaņā ar kuru "ikvienai personai ir tiesības uz to, ka tiek dzēsti uz šo personu attiecīgi dati [..], kuri saglabāti nelikumīgi". Manā ieskatā no minētā izriet, ka šo datu prettiesiskuma pamatā varētu būt valsts vai Savienības noteikumu par personas datu aizsardzību pārkāpums, par ko liecina apstāklis, ka jebkāda starpniecība starp pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti un brīdinājuma izdevēju dalībvalsti ir uzticēta EDAU.

44. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, manā ieskatā nevar būt nekādu šaubu, ka Lēmums 2007/533 nedod pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm nekādu iespēju apšaubīt brīdinājuma ievadīšanas nolūkā veikt konfiskāciju vai izmantot par pierādījumu kriminālprocesā likumību un tādējādi atteikties to izpildīt, pamatojoties uz to, ka šis brīdinājums neatbilst mērķiem, kas attaisno brīdinājuma ievadīšanu *SIS II*. *SIS II* efektivitāte patiešām tiktu nopietni apdraudēta, ja šo lēmumu interpretētu tā, ka dalībvalstis var atteikties izpildīt brīdinājumu, pamatojoties uz iepriekš minēto iemeslu.

45. No minētā izriet, ka Bulgārijas tiesisko regulējumu, kas piemērots apstākļos, saistībā ar kuriem tikusi ierosināta pamatlieta, proti, *ZMVR* 84. pantu, nevar uzskatīt par nesaderīgu ar Lēmumu 2007/533, ciktāl šis tiesiskais regulējums valsts policijas iestādēm uzliek beznosacījumu pienākumu uz laiku konfiscēt atrastu mantu, ja tās ir konstatējušas, ka par šo mantu ir ievadīts brīdinājums *SIS II*.

46. Attiecībā uz Bulgārijas policijas iestāžu pamatlietā konfiscētā transportlīdzekļa repatriāciju ir jāatzīmē, ka tā ietilpst "veicamajos pasākumos", par kuru saturu pēc informācijas apmaiņas Lēmuma 2007/533 39. panta izpratnē ir jāvienojas pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij un brīdinājuma izdevējai dalībvalstij. Lai gan papildu informācijas apmaiņa starp šo dalībvalstu

[19] Mans izcēlums.

SIRENE birojiem, lai vienotos par tādiem pasākumiem, ir viens no pieprasītās rīcības brīdinājumā par priekšmetiem, ko meklē, lai konfiscētu vai lai izmantotu par pierādījumu kriminālprocesā, elementiem [20], minēto pasākumu *īstenošana* nav saistīta ar brīdinājuma izpildīšanu, kāda tā paredzēta Lēmumā 2007/533. No minētā izriet, ka saskaņā ar šā lēmuma 39. panta 3. punktu šo īstenošanu reglamentē vienīgi valsts tiesību akti.

47. Tas nozīmē, ka Bulgārijas tiesiskais regulējums, kā to interpretējušas valsts tiesas, patiešām varēja paredzēt iespēju kompetentajām valsts iestādēm nerepatriēt attiecīgo priekšmetu, lai ievērotu tāda labticīga ieguvēja, kādi ir prasītāji pamatlietā, īpašuma tiesības. Tomēr tas nozīmē arī to, ka citādu likumdošanas izvēli – kā, piemēram, beznosacījumu repatriāciju aplūkojamajā gadījumā – nevar uzskatīt par nesaderīgu ar Lēmumu 2007/533. Patiešām, kā to Komisija pamatoti uzsver rakstveida apsvērumos, nepastāv repatriācijas pienākums, kas izrietētu no tāda lēmuma.

48. Manā ieskatā šādu interpretāciju pamato tiesiskā regulējuma par brīdinājumu dzēšanu saturs.

49. Lēmuma 2007/533 45. panta 1. un 3. punktā ir noteikts, ka brīdinājumus par priekšmetiem, kas ievadīti *SIS II*, glabā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķus, kādiem tie ievadīti, bet ne ilgāk kā 10 gadus, ja ir runa par brīdinājumiem konfiskācijas vai izmantošanai par pierādījumu kriminālprocesā nolūkos. Attiecībā uz šo pēdējo brīdinājumu kategoriju *SIRENE* rokasgrāmatas 8.4. punktā ir precizēts, ka brīdinājumus dzēš, ne tikai beidzoties brīdinājuma termiņam (šā punkta b) apakšpunkts) vai izdevējas dalībvalsts kompetentajai iestādei pieņemot lēmumu par dzēšanu (šā punkta c) apakšpunkts), bet arī "līdzko starp *SIRENE* birojiem ir notikusi nepieciešamā turpmākā papildinformācijas apmaiņa vai līdzko attiecīgajam priekšmetam *piemēro citu tiesvedības vai administratīvo procedūru*" [21], kā piemērus minot tiesvedības procedūru par labticīgi veiktu pirkumu, apstrīdētām īpašumtiesībām vai tiesu iestāžu sadarbību attiecībā uz pierādījumiem. Citiem vārdiem, ja saistībā ar priekšmetu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī ir sākta tiesvedība, ko izraisījusi īpašumtiesību attiecībā uz to apstrīdēšana, kā tas ir aplūkojamajā gadījumā, brīdinājums ir jādzēš.

50. No *SIRENE* rokasgrāmatas izrietošais skaidrojums ir jāpapildina ar atsauci uz Ieteikumu un paraugprakses katalogu par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) pareizu piemērošanu un papildinformācijas apmaiņu [22], kurā pašā norādīts, ka "attiecībā uz brīdinājumu dzēšanu [tajā] ir sniegti piemēri, kas pamato *SIRENE* rokasgrāmatā iekļauto īsāko tekstu" [23]. Saistībā ar gadījumiem, kad šī dzēšana attiecas uz brīdinājumiem par priekšmetiem, šajā katalogā ir skaidrots turpmāk minētais: "*SIS* palīdz konstatēt personu un priekšmetu atrašanās vietas. Tai nav *[nekādas] nozīmes* turpmākajās procedūrās, ko veic valsts tiesu iestādes. Tādējādi brīdinājumi par priekšmetu pastāv, lai varētu konfiscēt attiecīgo priekšmetu (vai dažos gadījumos, lai varētu atrast to), bet turpmākās ar *SIS* nesaistītās procedūras varētu veikt valsts

[20] Šajā ziņā skat. *SIS II* Uzraudzības koordinācijas grupas Kopējās nostājas Nr. 1/2016 par brīdinājumu dzēšanu par nozagtiem transportlīdzekļiem, lai tos konfiscētu vai izmantotu kā pierādījumus kriminālprocesā, un par Padomes Lēmuma 2007/533/TI 38. panta interpretāciju 17. un 18. punktu, kuros būtībā uzsvērts, ka brīdinājuma mērķis nav sasniegts un ka tādējādi brīdinājumu nevar dzēst, ja Lēmuma 2007/533 39. pantā paredzētās informācijas apmaiņas noslēgumā nav pieņemts lēmums par veicamajiem pasākumiem.

[21] Mans izcēlums.

[22] Pielikums Komisijas 2015. gada 16. decembra Ieteikumam, ar ko izveido ieteikumu un paraugprakses katalogu par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) pareizu piemērošanu un papildinformācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras īsteno un izmanto *SIS II* (C(2015) 9169 *final*).

[23] Vispārīgāk runājot, saskaņā ar Komisijas ieteikuma, kura pielikums ir šis katalogs, 2. lappusē minēto tajā var būt sniegti "juridiski nesaistoši norādījumi par vairākiem *SIS* izmantošanas un papildinformācijas apmaiņas aspektiem".

iestādes”[24], pēc tam piebilstot, ka tad, “ja lieta ir saistīta ar zināmiem sarežģījumiem, piemēram, ar strīdu par īpašumtiesībām vai labticīgi veiktu pirkumu, jāuzskata, ka tas *neattiecas uz SIS darbības jomu*”[25].

51. Citiem vārdiem, Lēmuma 2007/533 38. un 39. pants attiecas uz brīdinājumiem par priekšmetiem, ko meklē, lai konfiscētu vai izmantotu par pierādījumu kriminālprocesā. No minētā izriet, ka, tiklīdz attiecīgais priekšmets ir konfiscēts (vai veikts jebkāds līdzvērtīgs pasākums), jautājums pārtop par civiltiesisku strīdu par īpašuma tiesībām un brīdinājumu var dzēst, jo tas jau ir izpildījis savu mērķi. Tādējādi Lēmums 2007/533 pilnībā pakļaujas valsts tiesību aktiem.

52. Tas nozīmē, ka tad, ja valsts tiesībās, kā tās interpretētas attiecīgajā judikatūrā, ir paredzēts, kā tas ir izskatāmajā lietā, ka konfiscētais priekšmets ir jānodod brīdinājuma izdevējai dalībvalstij bez pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu tiesībām apstrīdēt brīdinājuma ievadīšanas atbilstību ar Lēmumu 2007/533 sasniedzamajam mērķim, šādu likumdošanas izvēli nekādā ziņā nevar apstrīdēt, pamatojoties uz šo lēmumu.

53. Tāpēc es uzskatu, ka aplūkotā tiesiskā regulējuma, proti, *ZMVR* 84. panta, automātiskais raksturs, saskaņā ar kuru, ja Bulgārijas policija atrod mehānisko transportlīdzekli, attiecībā uz ko *SIS II* ir ievadīts brīdinājums, tā to konfiscē un, ja brīdinājuma izdevēja dalībvalsts iesniedz attiecīgu lūgumu, atdod to atpakaļ, pilnībā ir saderīgs ar Lēmuma 2007/533 39. pantu.

IV. Secinājumi

54. Ņemot vērā iepriekš minēto, uz *Administrativen sad Silistra* (Silistras Administratīvā tiesa, Bulgārija) uzdoto prejudiciālo jautājumu ierosinu Tiesai atbildēt šādi:

Padomes Lēmuma 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izveidi, darbību un izmantošanu 39. pants pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kas neļauj pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēm atteikties izpildīt brīdinājumu par *SIS II* reģistrētu priekšmetu, ja ir konkrētas norādes, kas ļauj secināt, ka šis brīdinājums neatbilst šā lēmuma 38. panta 1. punktā paredzētajam mērķim.

Priekšmeta repatriācija ir viens no vajadzīgajiem pasākumiem, par kuriem dalībvalstīm jāvienojas pēc papildinformācijas apmaiņas un kuru īstenošana neietilpst Lēmuma 2007/533 darbības jomā.

[24] Mans izcēlums.

[25] Mans izcēlums.